

RADI A GHEORGINA proti Rumunsku (č. 34655/14)

Rozhodnutí o nepřijatelnosti z 5. ledna 2016

Pracovní podmínky osobní asistentky, která se starala o handicapového člena rodiny. Druhý stěžovatel byl vážně handicapován po dopravní nehodě, ke které došlo v roce 2001. Byl svěřen do péče své tety, první stěžovatelky, která byla kvalifikovaná sestra a měla pracovní smlouvu s místním úřadem, na jejímž základě poskytovala trvalou péči a asistenci druhému stěžovateli za úplatu odpovídající minimální mzdě. V roce 2012 první stěžovatelka podala žalobu proti svému zaměstnavateli k okresnímu soudu s tvrzením, že jí nebyly vyplaceny různé příspěvky, na které měla nárok, a že si nemohla vzít dovolenou, neboť se musela neustále starat o svého synovce. Okresní soud žalobu zamítl s tím, že stěžovatelce byly vyplaceny všechny příspěvky, na které měla nárok, stejně jako náhrada za nevybranou dovolenou.

Před ESLP první stěžovatelka namítala, že systém osobní asistence na ní kladl nepřiměřené břemeno jako na příbuznou handicapované osoby, které dosáhlo vážnosti nucené práce v rozporu s článkem 4 Úmluvy.

ESLP uvedl, že první stěžovatelka přijala péči o synovce dobrovolně a dobrovolně též podepsala smlouvu s místním úřadem. Za svou práci též dostala zapláceno. Skutečnost, že nebyla spokojena s výší mzdy se nerovnála absenci mzdy, a stěžovatelka mohla svůj spor předložit soudu. Bylo na ní, aby z práce dala kdykoli výpověď. Studium, které řádně ukončila, a její profesní kvalifikace jí umožňovaly uplatnit se na pracovním trhu. Nejistota, s jakým úspěchem nalezne novou práci ani způsob, jak se úřad vypořádá s nalezením alternativního řešení pro zajištění péče o jejího synovce, nemohly mít vliv na ukončení pracovního poměru. ESLP proto judikoval, že stěžovatelka nemusela vykonávat nucenou práci, a odmítl její stížnost jako zjevně neopodstatněnou.